

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Η θεραπεία δύο τυφλών και ενός κωφάλαλου στην Καπερναούμ (Ματθ. 9,27-35)

Μετά την ανάσταση της κόρης του άρχοντα Ιαείρου, και ενώ είχε ήδη αναχωρήσει ο Ιησούς από την οικία του Διευθυντού αυτού της Συναγωγής, τον ακολούθησαν δύο τυφλοί, που φώναζαν και έλεγαν: «Σπλαχνίσου μας, Υιέ του Δαβίδ», δηλαδή «θεράπευσέ μας Υιέ Δαβίδ». Ονόμαζαν δε τον Χριστό 'Υιό Δαβίδ', γιατί περίμεναν όλοι οι Ισραηλίτες τον Μεσσία να γεννηθεί από τη γενιά του προφητάνακτος μεγαλύτερου βασιλέα στην ιστορία τους.

Και όταν έφτασε ο Ιησούς στο σπίτι που συνήθως στην Καπερναούμ κατοικούσε, πήγαν κοντά Του οι τυφλοί (ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΤΥΦΛΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ Σ' ΑΥΤΟΝ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ), και ο Ιησούς τούς λέει: «Πιστεύετε πως μπορώ να το κάνω αυτό;» Η ερώτηση έγινε όχι μόνο για να αποκαλύψουν την πίστη τους ενώπιον όλων, αλλά και για να διαπιστώσει και ο λαός ποιος είναι ο Χριστός (δηλαδή ότι είναι ο Μεσσίας) και σωθούν έτσι δια πίστεως πολλοί στο όνομά Του.

Του απαντούν τότε: «Ναι, ΚΥΡΙΕ». Αμέσως ο Θεάνθρωπος ψηλάφησε τους οφθαλμούς τους και είπε: «Όπως το πιστεύετε, έτσι να γίνει σε σας». Ήτοι, εγώ, που ΕΙΜΑΙ «ΤΟ ΦΩΣ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ, που καθώς έρχεται στον κόσμο φωτίζει κάθε άνθρωπο» (Ιω. 1,9), σας προσφέρω το φως σας, ενισχύοντας και το πνευματικό φως της πίστεως που οδηγεί στη λύτρωση. Και ανοίχτηκαν τα μάτια τους (καθώς και της ψυχής τους τα μάτια). Τότε αυστηρά τούς παρήγγειλε να μην φανερώσουν ποιος τους θεράπευσε. Συνήθως ο Ιησούς έδινε, λόγω της μεγάλης Του ταπείνωσης -υπήρξε η άκρα ταπείνωση, αφού «ΑΝ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΘΕΟΣ, δεν θεώρησε την ισότητά του με το Θεό αποτέλεσμα αρπαγής, αλλά τα απαρνήθηκε όλα και πήρε μορφή δούλου... υπακούοντας μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού» (Φιλιππ. 2,6-8)- μάθημα προς όλους για το χειρίστο κακό που επιφέρει η κενοδοξία και η οίηση, τόσο στην προσωπική όσο και στην κοινωνική ζωή. Ό,τι καλό έργο πράττουμε έχει σκοπό τη δόξα του Θεού και τη βοήθεια των συνανθρώπων μας, όχι την ατομική μας προβολή. Αφού, «όλοι οι άνθρωποι είναι σαν το χορτάρι, και η δόξα τους σαν τον ανθό του χορταριού. Μόλις ξεραίνεται το χορτάρι, μαζί του κι ο ανθός του πέφτει. Αιώνιος είναι μόνο ο λόγος του Κυρίου» (Α΄ Πέτρ. 1, 24-25). Άλλωστε ο ίδιος ο Θεός είναι που ενεργεί δι' ημών και εν ημίν (Φιλιππ. 2,12). Επομένως κάθε αυτοέπαινος είναι ζημιά στην πορεία μας προς το καθ' ομοίωση, δηλαδή προς την αγιότητα και τη σωτηρία. Αυτοί όμως (οι πρώην τυφλοί), μόλις βγήκαν έξω, διέδωσαν τη φήμη Του σ' όλη την περιοχή εκείνη.

Ενώ έβγαιναν έξω οι δύο θεραπευμένοι τυφλοί, Του έφεραν έναν κωφάλαλο δαιμονισμένο (η αιτία της πάθησής του δεν ήταν φυσική). Ο Χριστός έδιωξε το δαιμόνιο και αμέσως μίλησε ο άλλοτε κωφός. Ο κόσμος τότε θαύμασε, και είπε: «Ποτέ ως τώρα δεν είδαν οι Ισραηλίτες τέτοια πράγματα!» Οι Φαρισαίοι όμως έλεγαν: «Με τη δύναμη του άρχοντα των δαιμονίων διώχνει τα δαιμόνια». Ο Ιησούς δεν απάντησε αυτή τη φορά στους επικριτές Του, έχοντας προσηλωθεί στο κήρυγμα.

Ο Χριστός είναι ο μόνος που μπορεί, και θεραπεύει πλήρως, την πνευματική ένδεια και τον πόνο του κόσμου

Ο λαός έβλεπε βέβαια τα μοναδικά θαύματά Του και κατανοούσαν πολλοί ότι επρόκειτο για τον αληθινό Θεό που «κατασκήνωσε ανάμεσά μας» και μέσα στις καρδιές μας, του οποίου «είδαμε τη θεϊκή δόξα, τη δόξα που ο μοναχογιός την έχει από τον Πατέρα», διότι «κανείς δεν είδε ποτέ το Θεό. Μόνο Ο ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥΙΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ, εκείνος μάς τον έκανε γνωστό» (Ιω. 1, 14-18).

Σε άλλη περίπτωση ο Ιησούς απάντησε στην κατηγορία των γραμματέων ως εξής: «Πώς μπορεί ο σατανάς να διώχνει τον σατανά;» (διότι έλεγαν ότι έχει μέσα Του τον Βεελζεβούλ και ότι με τη δύναμή του διώχνει τα δαιμόνια). «Αν ένα βασίλειο χωριστεί σε αντιμαχόμενες παρατάξεις, θα διαλυθεί... Αν ο σατανάς στραφεί εναντίον του εαυτού του δεν μπορεί να σταθεί.... Κανείς δεν δύναται να μπει στο σπίτι ενός δυνατού ανθρώπου και να κλέψει τα πράγματά του, αν πρωτίτερα δεν δέσει τον δυνατό άνθρωπο (τον διάβολο και τη δύναμή του έδεσε εξάλλου ο Ιησούς με το όλο έργο, τη λυτρωτική θυσία και ανάστασή Του). Μόνο τότε θα λεηλατήσει το σπίτι του» (Μάρκ. 3,22-27).

Ο κόσμος οπωσδήποτε είχε διχαστεί, όπως μέχρι σήμερα συμβαίνει. Άλλοι θαύμαζαν τον Ιησού, άλλοι τον κατέκριναν και άλλοι τον συκοφαντούσαν, αφού υπήρξε και ΕΙΝΑΙ «ΣΗΜΕΙΟΝ ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΟΝ» (Πρόσωπο αγάπης και μίσους συνάμα στην ιστορία), «για να φανερωθούν οι πραγματικές διαθέσεις πολλών». Είναι «Αυτός που θα γίνει αιτία να καταστραφούν και να σωθούν πολλοί» (Λουκ. 2, 34-35), και που θα οδηγήσει σε διαφωνία τους ανθρώπους μεταξύ τους, ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ, σύμφωνα και με τις προηγουμένως εκτεθείσες αποκαλύψεις του γέροντος Συμεώνος του Θεοδόχου, όταν κράτησε τον Χριστό ως βρέφος στην αγκαλιά του.

Και περιόδευε ο Κύριος σ' όλες τις πόλεις και τα χωριά, και δίδασκε στις Συναγωγές τους για την ερχόμενη ουράνια βασιλεία του Θεού, που «εντός ημών εστί» (Λουκ. 17,21), μέσα του ο καθένας τη βρίσκει ακολουθώντας τις εντολές Του (με τη μετάνοια, αγάπη και ταπείνωση που εφαρμόζει στη ζωή του), και όχι σε κάποιο μεταφυσικό χώρο δήθεν κρυμμένη. Και θεράπευε παράλληλα κάθε σωματική και ψυχική νόσο ο Ιησούς, διότι ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ ΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ, Ο ΜΟΝΟΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ, ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ, ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΝΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΝΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.